

[Justitsministeren]

1986 fra 23,0 km/t til 70,2 km/t og i 1987 fra 23,9 km/t til 70,3 km/t. Gennem en analyse af materialet fra alle 4 år vil det blive forsøgt at skille den generelle udvikling i hastighederne fra de ændringer, der skyldes variationer i ydre vilkår.

2) Landeveje:

Rådet for Trafiksikkerhedsforskning indledte i 1987 et samarbejde med amterne om indsamling og bearbejdning af amternes hastighedsmålinger på landevejene. Materialet omfatter endnu kun 36 målesteder i 6 amter. Der blev i 1987 konstateret middelhastigheder fra 60,2 km/t til 100,6 km/t.

Godt 40 pct. af middelhastighederne er under 80 km/t. De højeste hastigheder er fundet i Jylland og de laveste på Sjælland. De få målinger, der er udført på samme målested og samme ugenumre i 1986 og 1987, viser i gennemsnit en stigning i middelhastighed fra 1986 til 1987 på 1 km/t.

3) Motortrafikveje:

Rådet for Trafiksikkerhedsforskning har indtil 1986 udført og analyseret et tilbagevendende måleprogram på to motortrafikveje: Hillerødmotorvejens forlængelse og Isterødvejen. På førstnævnte vej blev middelhastigheden både i 1985 og i 1986 målt til 94 km/t. Også på Isterødvejen var middelhastigheden næsten den samme i 1985 og 1986, ca. 88 km/t.

4) Motorveje:

Rådet for Trafiksikkerhedsforskning har i en årrække foretaget hastighedsmålinger på Helsingørmotorvejen ved Gl. Holte og på Holbækmotorvejen ved Roskilde. På Helsingørmotorvejen blev der i 1986 målt en middelhastighed på 99,7 km/t, en stigning på ca. 0,5 km/t fra 1985. På Holbækmotorvejen steg middelhastigheden fra 99,0 km/t i 1985 til 100,2 km/t i 1986 og 100,1 km/t i 1987. I 1988 faldt middelhastigheden atter til 99,3 km/t.

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Rådet for Trafiksikkerhedsforskning oplyste.

Spm. nr. S 10

Til udenrigsministeren (4/10 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan udenrigsministeren oplyse begrundelsen for, at Danmark i langt højere grad end andre medlemmer af det strategiske eksportkon-

trolorgan Cocom hemmeligholder omstændighederne omkring den såkaldte teknologiembargo mod Østblokken, og agter udenrigsministeren at medvirke til en højere grad af offentlighed om den danske deltagelse i den snart 40 år gamle handelskrig imod Østeuropa?»

Begrundelse

I svar til Forsvarsudvalget af 25. august 1987 meddelte udenrigsministeren, at der siden 1949 har været enighed mellem deltagerne i Cocom-embargoen om, at samarbejdet var uformelt og fortroligt.

Dette var ministerens begrundelse for, at en række svar på udvalgets spørgsmål om Cocom var fortroligstemplett.

Imidlertid fremgår det nu, at EF-Parlamentet har udarbejdet en række rapporter om teknologiembargoen mod Østblokken, ligesom det af Tor Egil Förlands bog »Vi sier intet. Norge i Cocom 1948-53« (Pax, Oslo 1988) fremgår, at Förland har haft indsigt i det norske utenriksdepartements Cocomaktstykker, og at han har fået tilladelse til at gengive vigtige dele heraf til brug i sin bog.

På denne baggrund forekommer det intet mindre end latterligt, at selv svar på simple spørgsmål om Cocom i det danske Folketing fortroligstempler af Udenrigsministeriet.

Svar (20/10 88):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er blandt de lande, der deltager i Cocom-samarbejdet, enighed om, at samarbejdet er uformelt og fortroligt. Cocomdokumenter er derfor mindst klassificeret som fortrolige.

Såfremt drøftelserne omkring forberedelserne af listerne over strategiske varer, der omfattes af eksportbegrænsning, var offentlige, ville begrænsningen kunne foruddiskonteres. Der ved ville den miste sit sigte, som alene er at begrænse eksport af de mest strategiske varer og således medvirke til at begrænse vore forsvarsudgifter. Derfor er drøftelserne i Cocom fortrolige, medens resultatet af drøftelserne – varelisterne – offentliggøres. Det er senest sket i Industriministeriets bekendtgørelse af 2. oktober 1987 »Om udførsel af visse varer«.

Danmark følger i udførelsen af Cocom-samarbejdet ikke noget andet princip end de øvrige deltagerlande.